

24.2.3.1 Paardenmest briketten

In de Middeleeuwen werd dit ook al als brandstof gebruikt. De woestijnbewoners (noord Afrika) gebruiken nog steeds mest van o.a. dromedarissen.

Elk paard is goed voor vijf ton mest per jaar. Een kilo mest levert een halve kilo droge brandstof op. Daarvan is driekwart van de energiewaarde te benutten (1/4 dient dan voor het drogen.) Het brandt goed en reukloos.

Als je veel ruimte hebt, kan je de vijgen ook gewoon drogen en gebruiken.

De mest kan samen met wat stro en houtsnippers die er meestal in zitten, gedroogd en tot briketten geperst worden. Dan is het een rendabele brandstof. Te veel stro belemmert de samenhang. Het darmslijm rond de vijgen vermindert de coherentie in het geperst blok. Daarom zou het beter zijn om eerst water toe te voegen en alles goed om te roeren (in een betonmolen bv).

Briketten maken kan met een (liefst stevige en zware) papierpers. Laat ze luchtig gestapeld een maand of 3 drogen.

Eén bron stelt dat bij (paarden)mestverbranding nogal wat chlorides vrij zouden komen waardoor ijzeren kachels een kortere levensduur krijgen.

♫ Bijgeloof is het geloof van een ander. J.C. Bloem

Kubus-achtige keutels produceren kan alleen de wombat (*Vombatus ursinus*), een gravend buideldier uit Australië en Tasmanië. Ze leven in heuvelachtig gebied en kunnen tot honderd vochtarme blokjes per nacht droppen die ze gebruiken om hun territorium af te bakenen. Door de vorm kunnen ze niet weggrollen. Stapelbare mestblokjes dus. Het vochtgehalte en hoe snel dit uit de darminhoud onttrokken wordt bepaalt ook de vorm. Wombatblokjes hebben 65% vocht, mensenkeutels 75%, koeienvlaaien 85-90%.